

DOSARUL: NR. 1-24042062-12-1-16042024 (1-985/2024)

SENTINȚĂ
În numele Legii

16 mai 2025

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (*sediul Buiucani*), în componența:

Președintelui ședinței de judecată, judecător

Guzun Denis

Grefier

Ialovoi Dorin

Cu participarea:

Procurorului

Lungu Vitalie, Ion Bunica

Apărătorului

Palancica Victor

Inculpatului

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

*****, născut la*****, nesupus serviciului militar, studii superioare, divorțat, un minor la întreținere, angajat în câmpul muncii, fără antecedente penale.

Învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.325 alin.(l) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei: 16 aprilie 2024 – 16 mai 2025.

Procedura de citare legal executată.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată

A CONSTATAT:

1. La 12 februarie 2024, aproximativ la ora 16:20 min., *****, aflându-se la volanul mijlocului de transport de marca/model „*****, la intersecția cu sens giratoriu de pe str. Vadul lui Vodă - str. Ismail, mun. Chișinău, a fost stopat de către echipajul de patrulare format din angajații Inspectoratului Național de Securitate Publică, Rotaru Andrei și Rusu Veaceslav, din motiv că a comis o încălcare în traficul rutier. În circumstanțele indicate, ofițerul de patrulare Rotaru

Andrei a solicitat de la conducătorul auto ***** actele permise, și i-a explicat acestuia că în privința sa, pentru încălcarea comisă, urmează a fi întocmit proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 241 alin. (2) din Codul contravențional.

Ulterior, ***** a solicitat ofițerilor de patrulare Rotaru Andrei și Rusu Veaceslav să nu întocmească proces-verbal cu privire la contravenție, și a promis, propunând în repetate rânduri mijloace bănești, în scopul nedocumentării cazului, însă acestuia i s-a explicat că acțiunile sale sunt pasibile de răspundere penală. În continuare, ***** acționând cu intenție directă, deci dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, cunoscând despre caracterul ilegal al acțiunilor sale, urmărind scopul determinării angajaților Inspectoratului național de securitate publică, Rotaru Andrei și Rusu Veaceslav, care au calitatea de persoane publice în virtutea prevederilor art. 123 alin.(2) din Codul penal, de a nu-și îndeplini obligațiunile în exercitarea funcției și contrar acesteia, și anume pentru a nu-i fi întocmit proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 241 alin.(2) din Codul contravențional, a oferit acestora mijloace bănești ce nu li se cuvin, în sumă de 1000 lei, pe care le-a plasat pe piciorul ofițerului de patrulare Rotaru Andrei, în timp ce acesta documenta cazul, aflându-se în interiorul automobilul de serviciu de marca/model „Skoda Rapid”, n/î MAI 9725.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.325 alin.(1) din Codul penal - *Promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia*

2.În ședința de judecată din data de 31 martie 2025, până la începerea cercetării judecătorești inculpatul ***** a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

2.1.Cererea a fost contrasemnată și de către apărătorul acestuia avocatul Palancica Victor, care acționează în interesele inculpatului.

2.2. Acuzatorul de stat Lungu Vitalie nu a obiectat asupra cererii de examinare a cauzei în ordinea art. 364¹ CPP și a susținut cererea inculpatului ***** de examinare în procedură simplificată.

3.Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364¹ alin.(1) din Codul de procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște

săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală..

De asemenea, în conformitate cu prevederile art.364¹ alin.(4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate supra, cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererii înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redată în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

În subsidiar, instanța menționează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie la garanțiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, situație care necesită să fie stabilită în mod neechivoc și să fie susținută de un minim de garanții corespunzătoare gravității sale și să nu fie contrară niciunui interes public important [a se vedea *Hermi împotriva Italiei* (MC), § 73; *Sejdovic împotriva Italiei* (MC), § 86].

Concomitent, înainte să se considere că un acuzat a renunțat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecințele actelor sale [*Hermi împotriva Italiei* (MC), § 74; *Sejdovic împotriva Italiei* (MC), § 87].

Prin urmare, instanța reiterează că inculpatul a manifestat o voință suficient de clară prin solicitarea de examinare a cauzei sale în procedură simplificată, a fost susținută de apărătorul său ales, iar acuzația în materie penală cu drepturile și obligațiile sale i-au fost aduse la cunoștință într-o limbă pe care o cunoaște, în mod clar și detaliat.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constatarea acestor circumstanțe.

Instanța de judecată, îndeplinind condițiile prevăzute în alin.(4) art.364¹ al Codului de procedură penală, constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului, prin încheiere protocolară, a acceptat cererea lui ***** de recunoaștere a vinovăției și de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

4.Declarațiile inculpatului în ședință de judecată.

Inculpatul *****, în ședința de judecată, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art.108 din Codul de procedură penală a declarat că a fost stopat de colaboratorii poliției pe data de 12 februarie 2024 deoarece a încălcat regulamentul rutier, i-au comunicat ce a încălcat conform regulilor, el a încercat să rezolve problema pe loc, a lăsat în mașina poliției 1000 lei pentru a nu fi întocmit procesul-verbal, poliția i-a comunicat că darea de mită se pedepsește penal, după a fost chemată grupa operativă care a documentat cauza dată, apoi a fost escortat la IP unde a finisat întocmirea actelor necesare, în cauza dată, el conducea *****cu numărul de înmatriculare ***** care aparține companiei de taxi, a fost stopat deoarece nu am cedat traseul mașinii speciale cu girofare pornite a poliției.

La întrebarea procurorului a răspuns că poliției i-a lăsat în mașină o singură bancnotă cu nominalul de 1000 lei. Poliției i-a comunicat pentru ce lasă banii în mașină și anume pentru a nu-i întocmi procesul-verbal cu privire la contravenție. Banii au fost transmiși în prezența a doar la un agent de poliție.

La întrebarea apărătorului a răspuns că vina o recunoaște în totalitate și se căiește sincer de cele comise.

4.1.Pe lângă faptul că inculpatul a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia se confirmă prin următoarele mijloace de probă, administrate la faza de urmărire penală și necontestate de către părți.

- Declarațiile martorului Rotaru Andrei. (f.d.34)
- Declarațiile martorului Rusu Veaceslav.(f.d.39)
- Corpul delict - o bancnotă cu nominalul de 1000 lei MDL, cu seria și numărul: 1.0060 001814, supusă examinării și transmisă pentru păstrare temporară Serviciului Fiscal de Stat. (f.d. 74)
- Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12 februarie 2024, prin care s-a consemnat cercetarea automobilului de serviciu al echipajului de patrulare, de marca/model „Škoda Rapid”, n/î MAI 9725. (f.d.13)
- Procesul-verbal de ridicare din 11 martie 2024, prin care s-a consemnat ridicarea, de la reprezentantul INSP, un suport optic de tip DVD-R, cu inscripția „OMEGA”, 16x, cu capacitatea de 4,7 GB, ce conține înregistrări video, durata de 47 min și 29 sec., fixate cu camera de corp nr.767649, amplasată în pieptul angajatului INSP, Rusu Veaceslav. (f.d.79)

-Procesul-verbal de examinare din 13 martie 2024, prin care s-a consemnat examinarea înregistrărilor video stocate pe suportul optic de tip DVD-R, ridicat de la reprezentantul INSP, în procesul-verbal fiind inclusă stenograma discuțiilor dintre ***** și ofițerii de patrulare Rotaru Andrei și Rusu Veaceslav. (f.d.81)

-Procesul-verbal de examinare a documentelor din 5 martie 2024, prin care s-a consemnat examinarea, printre altele, a copiei procesului-verbal cu privire la contravenție, s/n MAI06 167342 din 12 februarie 2024, întocmit în privința lui ***** , în baza art.241 alin.(2) din Codul contravențional. (f.d.27)

- Procesul-verbal de examinare a documentelor din 12 martie 2024. (f.d.57)

-Copia procesului-verbal cu privire la contravenție s/n MAI06 167342 din 12 februarie 2024, întocmit în privința lui ***** , în baza art.241 alin.(2) din Codul contravențional. (f.d.51)

- Copia extrasului din ordinul nr.549 ef din 17 octombrie 2023, privind numirea lui Rusu Veaceslav, în funcția de ofițer al Secției patrulare „Chișinău” a Direcției patrulare „Centru” a Inspectoratului național de securitate publică; copia fișei de post a angajatului Rusu Veaceslav; copia extrasului din ordinul nr.281 ef din 18 mai 2023, privind numirea lui Rotaru Andrei, în funcția de ofițer al Secției patrulare „Chișinău” a Direcției patrulare „Centru” a Inspectoratului național de securitate publică; copia fișei de post a angajatului Rotaru Andrei; tabelul repartizării forțelor și mijloacelor Serviciului nr.2 al Secției patrulare „Chișinău” a Direcției patrulare „Centru” a Inspectoratului național de securitate publică, la 12.02.2024.(f.d.46)

-Înregistrare video din 12 februarie 2024, de la locul săvârșirii infracțiunii, ridicată de la reprezentantul INSP, stocată pe un suport electronic de tip DVD-R, examinată, recunoscută drept mijloc material de probă(document) și anexată la materialele cauzei penale. (f.d.80)

-Raportul de constatare tehnico-științifică nr.106 din 14 martie 2024, potrivit concluziilor căruia: l(una) bancnotă cu nominalul de 1000 lei MDL, cu seria și numărul: 1.0060 00184, ridicată la 12 februarie 2024, în cadrul cercetării la fața locului a automobilului de model „Skoda Rapid”, n/î MAI 9725, corespunde după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice. (f.d.70).

5. Probele prezentate în susținerea învinuirii, instanța le apreciază ca fiind pertinente, concludente și utile, deoarece au fost administrate cu respectarea cerințelor legislației procedural-penale și au legătura directă cu stabilirea circumstanțelor, care urmează a fi dovedite în prezenta cauză penală.

Declarațiile martorilor audiați la faza urmăririi penale, sunt consecutive și logice. Totodată, aceste declarații se confirmă obiectiv prin celelalte probe administrate pe cauza penală.

Declarațiile inculpatului ***** corespund circumstanțelor de fapt ce rezultă din analiza probelor administrate, prin urmare, instanța le apreciază ca veridice.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuît, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile.

Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei).

În acest mod, instanța de judecată subliniază că își va baza constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similelor prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161).

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

5.1. În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform rechizitoriului, acțiunile lui ***** au fost încadrate juridic în baza articolului 325 alin.(1) din Codul penal - *Promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia.*

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993” CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art.364¹ din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că ultimul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, acțiunile căruia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate infra.

Astfel, cu referire la temeiul juridic privind atragerea lui ***** la răspundere penală, conform încadrării juridice în baza 325 alin.(1) din Codul penal - *Promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia* , instanța de judecată

consideră necesar ca acesta să fie condamnat pentru comiterea infracțiunilor incriminate la fel potrivit actului de învinuire.

5.3. Reieșind din considerentele enumerate infra, precum și din totalitatea probelor administrate la faza de urmărire penală și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul a comis fapta incriminată, conform aprecierilor susținute supra de instanța de judecată.

Instanța de judecată, și-a bazat constatările pe probele verbale și în scris prezentate și pe analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate standardul de dovadă este acel al „în afara dubiilor rezonabile”.

Astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similelor prezumții de fapt necombătute; adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161).

Astfel, cu referire la temeiul juridic privind atragerea lui ***** la răspundere penală, conform încadrării juridice în baza art. 325 alin. (1) din Codul penal, instanța de judecată consideră necesar ca acesta să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii incriminate conform actului de învinuire, reieșind din considerentele enumerate infra, precum și din totalitatea probelor examinate în ședința de judecată și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul a comis fapta incriminată, conform aprecierilor susținute supra de instanța de judecată.

Astfel, prin corupere activă se înțelege acțiunile intenționate ale oricărei persoane care promite, oferă sau acordă un privilegiu, avantaj, bunuri, bani, valori, prestări servicii, ce nu i se cuvin unei persoane cu funcții de răspundere ca agent public, direct sau prin mijlocitor, pentru ca acest agent public să acționeze sau să se abțină de a acționa în exercițiul funcțiunii sale oficiale în favoarea făptuitorului sau de a obține de la autorități distincții, funcții, piețe de desfacere sau o altă decizie favorabilă pentru sine sau pentru altă persoană.

Instanța constată că, inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii, care îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine.

La rândul său, *obiectul material* sau imaterial al infracțiunii îl reprezintă remunerația ilicită, care la caz, fiind vorba despre o bancnotă de 1000 lei.

Respectiv, remunerația ilicită poate consta în bunuri, servicii, privilegii, avantaje, sub orice formă, în toate cazurile având un caracter gratuit, iar astfel, este important ca remunerația să nu i se cuvină persoanei publice, adică să nu-i fie

legal datorată, precum și trebuie să constituie un contra echivalent al conduitei pe care persoana publică se angajează să o aibă, adică al îndeplinirii sau neîndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Analizând *latura obiectivă* a componenței de infracțiune incriminate lui *****, instanța de judecată subliniază că nemijlocit fapta prejudiciabilă constă în acțiune, care se exprimă în mod alternativ prin următoarele trei modalități normative: 1) promisiunea unei persoane publice ori unei persoane publice străine, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 2) oferirea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 3) darea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, iar la caz s-a manifestat exclusiv prin prima modalitate normativă.

Totodată, remunerația ilicită sub formă de privilegii presupune o scutire de obligații ori, după caz, oferirea de drepturi sau distincții sociale care se acordă în situații speciale. Subsecvent, instanța opinează că pentru existența infracțiunii în cauză, este necesar ca făptuitorul să dispună de capacitatea să determine persoana cu funcție de răspundere la săvârșirea actelor dorite de către corupător, situație realizată la caz, or bancnota de 1000 lei a fost oferită ofițerului de patrula tr Rotaru Andrei în scopul nedocumentării cazului de contravenție în privința inculpatului.

La calificarea infracțiunii de corupere activă mai are o importanță deosebită și prezența calității subiectului special al persoanei căreia i se oferă bunuri care nu i se cuvin, adică persoana publică.

În acest context, instanța de judecată menționează că conform art. 123 alin.(2) din Codul penal, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare), angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public, angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică, persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Instanța de judecată reține că prin prisma prevederilor art. 123 alin. (2) din Codul penal, Rotaru Andrei este persoană publică, or potrivit ordinului nr.549 ef din 17 octombrie 2023, privind numirea lui Rusu Veaceslav, în funcția de ofițer al Secției patrulare „Chișinău” a Direcției patrulare „Centru” a Inspectoratului național de securitate publică; copia fișei de post a angajatului Rusu Veaceslav; copia extrasului din ordinul nr.281 ef din 18 mai 2023, privind numirea lui Rotaru

Andrei, în funcția de ofițer al Secției patrulare „Chișinău” a Direcției patrulare „Centru” a Inspectoratului național de securitate publică; copia fișei de post a angajatului Rotaru Andrei; tabelul repartizării forțelor și mijloacelor Serviciului nr.2 al Secției patrulare „Chișinău” a Direcției patrulare „Centru” a Inspectoratului național de securitate publică, la 12.02.2024.(f.d.46)

La rândul ei, infracțiunea prevăzută la art.325 alin.(1) din Codul penal este una formală și se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează fapta de corupere activă, la caz, infracțiunea fiind consumată din momentul oferirii de către inculpat a bancnotei de 1000 lei funcționarului public cu statut special Rotaru Andrei.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea de corupere activă este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate supra, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul *****.

Instanța de judecată reține faptul că inculpatul a recunoscut personal fapta incriminată, și vinovăția or în ședința de judecată numitul a declarat *că a fost stopat de colaboratorii poliției pe data de 12 februarie 2024 deoarece a încălcat regulamentul rutier, i-au comunicat ce a încălcat conform regulilor, el a încercat să rezolve problema pe loc, a lăsat în mașina poliției 1000 lei pentru a nu fi întocmit procesul-verbal, poliția i-a comunicat că darea de mită se pedepsește penal.*

Prin urmare, inculpat a întreprins acțiuni directe în scopul realizării laturii obiective a faptei incriminate în circumstanțe în care ar fi imposibil pentru orice persoană să nu perceapă caracterul ilicit al faptei comise.

Totuși, instanța motivează că pentru aplicarea răspunderii penale în conformitate cu prevederile art. 325 alin. (1) din Codul penal, nu este obligatoriu ca scopul infracțiunii să fie realizat, dar este necesară prezența acestuia, la caz fiind evidențiat în îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau îndeplinirea unor acțiuni contrar acestei funcții.

La caz, instanța concretizează că scopul infracțional a fost realizat, a fost propus și dorit de inculpat, iar acțiunile ultimului în contextul realizării laturii obiective au fost realizate exclusiv în prealabil îndeplinirii sau nu a atribuțiilor de serviciu a ofițerului de patrulare al INSP al IGP, circumstanțe care coagulează așadar latura subiectivă a infracțiunii incriminate, la caz fiind vorba despre nedocumentarea cazului de săvârșire a contravenției în traficul rutier de către inculpat.

Din punct de vedere al calității de *subiect al infracțiunii*, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul

săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, conform art. 21 alin. (1) din Codul penal, a atins vârsta de 16 ani, iar la caz, instanța atestă că inculpatul ***** a fost identificat prin pașaportul cetățeanului Ucrainei nr. *****, e născut pe *****, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate. (f.d.92,94)

Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatului ***** în baza art. 325 alin. (1) din Codul penal adică pentru pentru *„oferirea sau darea, personal, unei persoane publice de privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu a unei acțiuni în exercitarea funcției”*, având în vedere faptul că în acțiunile acestuia sânt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate și prin urmare se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui ***** la răspundere penală.

6. Cu privire la individualizarea pedepsei.

6.1.De către acuzatorul de stat Ion Bunica, în dezbaterile judiciare a fost solicitat să îi fie aplicată lui ***** o pedeapsă sub formă de amendă în sumă de 1125 u.c.

6.2.Apărătorul inculpatului, avocatul Palancica Victor a solicitat aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 55 din Codul penal cu atragerea acestuia la răspundere contravențională.

6.3.Inculpatul ***** a susținut poziția apărătorului său pledând pentru atragerea acestui la răspundere contravențională.

6.4.La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv, modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și

pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidantă sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea fetei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) din Codul penal instanța constată că aceasta se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, comise

cu intenție, stabilind o pedeapsă cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Instanța de judecată reține astfel că infracțiunea comisă de către inculpatul ***** face parte din capitolul infracțiunilor contra bunei desfășurări a activității în sfera publică.

Totodată, instanța de judecată reține că nu a identificat circumstanțe atenuante la stabilirea tipului și termenului pedepsei lui ***** în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, nu au fost stabilite iar faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția este o condiție obligatorie a examinării cauzei penale conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, pentru care fapt v-a beneficia o reducere a termenilor pedepsei care poate fi aplicată.

6.5. Instanța de judecată a identificat la materialele dosarului revendicarea cu forma 246 din data de 14 martie 2024 potrivit căreia inculpatul ***** anterior nu a fost atras la răspundere penală.(f.d.90)

De asemenea instanța a identificat la materialele cauzei penale caracteristica pe numele lui ***** eliberată de către Sectorul de Poliție nr. 4 din cadrul IP Buiucani potrivit căruia numitul se caracterizează pozitiv.

În același context instanța a reținut și caracteristica pe numele lui ***** eliberată de la locul de muncă al acestuia ***** potrivit căreia la fel inculpatul se caracterizează pozitiv.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului ***** de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

La evidența medicului narcolog nu se află.(f.d.92)

La evidența medicului psihiatru nu se află.(f.d.94).

În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal și din cele nominalizate supra, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în limitele minime ale legii, ținând cont și de caracteristica inculpatului.

Instanța mai reține că la individualizarea pedepsei aplicabile inculpatului ***** va ține cont și de prevederile articolului 80¹ din Codul penal potrivit căruia în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Având în vedere prevederile legale nominalizate, la calcularea pedepsei instanța urmează să stabilească limitele noi de pedeapsă raportate la limitele generale prevăzute de art. 325 alin.(1) din Codul penal care prevăd drept amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, ceea ce constituie între 25 000 lei și 75 000 lei.

Prin prisma prevederilor art.80¹ din Codul penal noile limite pentru infracțiunea prevăzută la art. 325 alin.(1) din Codul penal pedeapsa va constitui amendă în mărime de la 350 la 1150 unități convenționale, ceea ce constituie între 17 500 lei și 57 500 lei.

Instanța reține că limitele noi a pedepsei cu amenda au fost calculate pornind de la prevederile art. 64 alin. (3) potrivit căruia *mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabilește în limitele de la 500 la 3000 unități convenționale.*

Instanța reține și faptul că acuzatorul de stat a solicitat de ai aplica inculpatului ***** amendă în mărime de 1150 u.c. (57 500 lei)

Având în vedere că inculpatul a recunoscut vinovăția, se caracterizează pozitiv, este la prima abatere de la lege în Republica Moldova instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în limitele minime ale legii, ceea ce constituie 500 u.c.(25 000 lei).

În acest context instanța în informează pe ***** că potrivit prevederilor art. 64 alin. (3¹) din Codul penal *În cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.*

7. Cu privire la mijloacele materiale de probă

În conformitate cu prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor.

Instanța statuează cu referire la mijloacele materiale de probă, că potrivit art. 157 alin. (1), Cod procedură penală, „constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză”.

Elucidând cele expuse supra, instanța concluzionează că în temeiul prevederilor art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, mijlocul material de probă – înregistrarea video din 12 februarie 2024, a o păstra în continuare la cauza penală, pe toată durata păstrării acesteia.

11. Cu privire la corpurile delictelor

Corpul delict – o bancnotă cu nominalul de 1000 lei MDL, cu seria și numărul: 1.0060 001814, în baza art. 162 alin. (4) se trece în venitul statului.

Măsură preventivă asupra inculpatului ***** nu este instituită.

Cheltuieli judiciare nu au fost stabilite.

În temeiul celor expuse și avînd suportul de drept în prevederile articolelor 162, 340, 364¹, 384-385, 392-395, 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

*****, născut la *****, se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal iar prin aplicarea prevederilor art. 80¹ Cod penal în coroborare cu art. 364¹ Cod de procedură penală, a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Se informează ***** că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie.

Corpul delict – o bancnotă cu nominalul de 1000 lei MDL, cu seria și numărul: 1.0060 001814, în baza art. 162 alin. (4) se trece în venitul statului.

Mijlocul material de probă - înregistrarea video din 12 februarie 2024, a o păstra în continuare la cauza penală, pe toată durata păstrării acesteia.

Sentița este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,
judecător**

Guzun Denis